

Ahmet Yılmaz Boyunağa

TUFAN

Hz. Nuh, Hz. Hud, Hz. Salih

TUFAN Hz. Nuh, Hz. Hud, Hz. Salih

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Uzman Editör Şebnem Kanoğlu
Editör Gökçen Yüksel
Kapak Uygulama Şakir Çolak
Kapak Resmi Derya Işık Özbay

7. Baskı Temmuz 2020
Ulusallararası Seri No (ISBN) 978-605-114-406-1

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alayköşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@genctimas.com

Baskı ve Cilt Mega Basım
Sertifika No 44452
Adres Cihangir Mah. Güvercin Cad. No:3 Baha İş Merkezi
Avcılar / İstanbul
Tel (0212) 412 17 00

 TİMAŞ YAYINLARI / 2493
İNCİ ÖYKÜLER DİZİSİ / 5
Raf: 6 - 10 Yaş Öykü Hikaye

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 45587

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

KORKUNÇ DALGALAR

Deniz birden bozuldu. Kıyıda oldukça uzaklaşmış yelkenli, dalgalar arasından batıp çıkmaya başladı. Şiddetli esen rüzgâr, yelkenlerin bağlanmamış kısımlarına çarparak bir kırbaç gibi ses çıkarıyordu.

Hava kararmıştı; bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyordu. Yelkenli, dalgaları aşır düşer gibi iniyor ve tekrar bir tepeye tırmanır gibi yükseliyordu. Yelkenli-deki çocuklar paniğe kapılmış çığlık atıyorlardı.

Bekir Bey'le Ahmet Bey acele ile koşuştular. Ömer Bey, dümeni kuvvetli elleriyle yakalamış endişeyle

denize bakıyordu. Bekir Bey, rüzgârın sesini boğması için ellerini boru gibi yaparak bağdı:

– Acele edelim! Deniz gittikçe kabarıyor!

Ömer Bey zorlukla konuşarak

– Evet! Durum ciddi. Hemen limana dönmeliyiz, dedi ve ekledi: Bu yağmur, bu deniz, insana Nuh Tufanı'nı hatırlatıyor.

Bekir Bey, Ahmet Bey ve Ömer Bey birbirlerini çok seven üç arkadaşı. Ara sıra çocuklarını da alır, birbirlerine giderlerdi. Hatice ve Ayşe, Ahmet Bey'in kızlarıydı. Ali, Mehmet ve Zeynep, Ömer Bey'in; Osman ve Hamza da Bekir Bey'in çocuklarıydı.

O gün de Bekir Bey'in evinde toplanılmıştı. Sonra Bekir Bey arkadaşlarına yelkenlisi ile denize açılmayı teklif etmişti. Hep birlikte sevinçle kabul etmişlerdi bu teklifi. Fakat güzel başlayan günde hava birden bozmuş, çocuklar da büyükler de korkmuştu.

Denizin azgın dalgaları arasında, bata çıka, limana ulaşmaya çalıştılar. Sonunda limana girdiler ve yelkenliyi demirlediler, limanın dışındaki arabalarına binerek hep beraber Bekir Bey'in evine gittiler.

Hepsi de kurulanıp güldür güldür yanan sobanın başında toplanınca çocuklar:

– Ömer amca, denizdeyken Nuh Tufanı'ndan bahsettin. Bize o olayı anlatabilir misiniz, diye sordular.

Ömer Bey, Ahmet ve Bekir Bey ile oturdukları koltukların etrafını sarmış çocuklara:

– Tabii, anlatırım. Ama çocuklar bizim gördüğümüz o azgın deniz, Nuh Tufanı ile kıyaslanamaz. Öncelikle bunu bilmelisiniz. Nuh Tufanı, o bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun ve kabaran denizin, kat ve kat korkuncu ve dehşetlisiydi. Yüce Allah'a inananlar dışında kimse kurtulamadı o tufandan.

Çocuklar heyecanla:

– Çok merak ettik lütfen devam edin, dediler.

Ömer Bey, arkadaşlarına baktı. Ahmet ve Bekir Bey:

– Biz de zevkle dinleriz, deyince...

Ömer Bey:

– Peki, öyleyse, dedi ve anlatmaya başladı...

İLK ELÇİLER

Yavrularım! Biz insanları ve bütün varlıkları yaratan yüce Allah, insanlara emirlerini bildirmek için peygamberler yollamıştır.

Peygamberler, yüce Allah'ın seçtiği, zamanlarının en doğru, en iyi, en haksever ve en korkusuz insanlarıdır. Onların her hareketi doğrudur. Onlarda yalan yoktur. "Oldu!" dedikleri şey olmuştur. "Olacak!" dedikleri şey olacaktır. Çünkü onlar sahip oldukları bilgileri, her şeyi ama her şeyi bilen yüce Allah'tan almışlardır.

İlk peygamber, Hz. Âdem'di. Hz. Âdem hayatta bulunduğu zaman içerisinde insanlara, yüce Allah'ın emirlerini bildirmiş; yapılması veya yapılmaması gerekenleri anlatmıştı.

Onun vefatından sonra yüce Allah insanlara peygamber olarak Şit Aleyhisselamı gönderdi. Şit Peygamber, Hazreti Âdem'in oğluydu. Onun da devrindeki bütün insanlara örnek olacak temiz bir yaşantısı vardı. Doğrulukta ve sabırda eşsizdi. Yüce Allah tarafından, Hazreti Şit'e, "suhuf" denilen elli sayfalık yazılar indirilmiş; o da insanları, yüce Allah'ın bu suhufu buyurduğu gerçeklere, doğru yola çağırmişti.

Şit Aleyhisselam'ın vefatından sonra, yüce Allah, onun torunlarından İdris Aleyhisselam'ı Peygamber yaptı.

Hazreti İdris de bütün peygamberler gibi, çok sabırlı ve çok doğru bir insandı. Yüce Allah, ona da otuz sayfalık bir suhuf indirmişti. Hz. İdris, Şit Aleyhisselam gibi kendisine indirilen suhufdaki emirlere göre insanları doğru yola davet etti. Onlara kötülükten kaçınmaları gerektiğini bildirdi.

Tabii, peygamberlerin hepsi, insanlara önce, yüce Allah'ın varlığını ve tek olduğunu bildirmekteydiler. Hazreti İdris de böyle yapıyordu.

Peygamberler insanları doğru yola davet etmenin yanında birtakım işlerle de uğraşmışlardı. Mesela Şit Aleyhisselam ilk binayı yapan kişi olarak bilinir. Hazreti İdris'in de ilk dikiş diken kişi olduğu rivayet

edilir. Bu nedenle terziler, onu kendilerine pir olarak kabul ederler.

Hız. İdris'in vefatı hakkında bir bilgiye sahibi değiliz. Yüce Kitabımız Kur'ân-ı Kerim'de, "Biz, onu yüksek bir mekâna kaldırdık!" buyurulmaktadır.

Hazreti İdris'in ardından, din âlimleri, onun izinden gittiler. İnsanları yüce Allah'ın emirlerinden ve yasaklarından haberdar ettiler.

10

Fakat bu âlimlerin de vefat etmelerinden sonra insanlar, yavaş yavaş Hz. Âdem'in, Hz. Şit'in ve onlardan sonra gelmiş olan İdris Peygamber'in kendilerine verdikleri bilgileri unuttular; yüce Allah'a değil de elleriyle yaptıkları, put denilen şekillere taptilar.

Böylece insanlar arasında kötülükler arttı. Yalan, hırsızlık, zulüm her yanı sardı.